

نېټه 09/02/2009

ليکوال: سراج الحق بيرک زى خدران

د عربو سياسي نظامونو سيستم

سريزه .

د عربي دولتونو سيستم د نړيوال نظم، سياست او متمدني نړيوالي ټولني يوه برخه جوړه وي . د منځني ختيځ د شخړې ، وسله وال کرکېچ لامل او حل په عربي دولتي سيستم کې نغښتي دی . د منځني ختيځ کرکېچ له امله فلسطيني ولس له شپيتو کالو څخه را په دې خوا په وينوکي لمبيري او د عربو په زړه کې يو ناسور زخم چې تر ننه ورځي پورې ځيني ويښي څاڅي رامنځته کړي دي . دغه ناورين په اسلامي نړۍ کې د هر مسلمان او د بشري ټولني هر بشر دوسته انسان د ژړا لامل گرځيدلي دي . اوسني عربي دولتي سيستم چې بنسټ يې مستقل دولتونه دي ، د منځني ختيځ سيميزه تمدن له پاره پردې کتل کيږي . دغه سيستمونه له لوديځ څخه ورغلي سيستمونه دي . عربي دولتي سيستم د کولونيايزم پروراندې د مبارزې په بهير کې او د اسلامي نظم لمنځه تللو سره سم رامنځته شول . د عربو له خواد عربي ټولني بنسټ ايښودل يو مستقيم غبرگون په منځني ختيځ کې پر سياسي حالاتو باندې و، او نړيوال سياست خپلي اغيزې د دوهمې نړيوالې جگړې په مهال پردغه سيمه باندې وشيندلي .

عربي ټولنه په سيميزه ، نړيواله کچه او د ملگرو ملتو په غونډو کې کوم خاص رول نه دی لوبولی ، که حالات همداسې وي هېڅ وخت به هم کوم رول ونشي لوبوي . عربي خاوره او ولس به په لسگونو برخو ووېشل شوي پاتي وي . دغې وېش سره يوځای په منځني ختيځ کې د اسراييلو د ظلم او وحشت سرطاني مرغري را منځته شوه . دغې حالت اسلامي بنسټپاله غورځنگونه او د عربو ناسيوناليسټي مقاومت غورځنگونه يې راوپاره ول . اوس مهال نړيوال اسلامي تحريک او اسلامي بنسټپالنه د نيمه نوي اسلام يوه بڼه گرځيدلي ده .

لومړني عربي ملي دولتونه د لومړي او دوهمې نړيوالې جگړې په منځه کې جوړ شول . عربي نظامونو سيستم په انډوا کې نه دی ، عربي دولتي نظام يو جلا نړيوال سيستم د دولتونو دی . په ملي کچه يو عربي سيميز نظم دی . دغه سيمه په لوديځ کې دافريقا له موريتانيا څخه تر آسيايي عربي خليجي سيمي پورې غزیدلي ده . په عربي نړۍ کې د اسلام سپڅلي د نړۍ ستر دين او ورسره د اسلامي نړۍ کلتور ستر تمدن مرکز پروت دي .

۱ . د عربي دولتونو ټولونه

يو مدرن ملي دولت هغه دولت دی چې يو سياسي جوړښت ولري ، د استقلاليت په پرنسيپ ولاړ وي او وگړي يې سياسي خپلواکي ولري . ورسره ملي دولت ديو شمير ملي بنسټونو له خوا وړل کيږي . داسياسي ، حقوقي بنسټونه بايد د ولس اراده تمسيل کړي . د يو ملت جوړښت ديو سياسي هراړخيز هويت له لاري رامنځته کيږي . مستقل ملي دولت د اروپايي دولتي سيستم يو ډول دی .

په اروپا کې ملي دولتونه د عربو دولتونو په پرتله په بل ډول رامنځته شول ، لومړي ملت رامنځته شو بيا يو ملي دولت رامنځته شو . د عربو گروپي يا قبائلي دولتونو سيستم دی ، به له دې چې هر عربي دولت يوملت وي . په بل عبارت نشته د عراقي ، سوريایي ، اردوني ، کويټي ملت په نامه کوم ملت ، دا مفکوره يو جوړښت دی نه يو واقعي خواست . د دغې مفکورې ريښې نولسمې پېرې ته ورننوځي . مخکې له دې چې عثماني امپراتوري لمنځه ولاړه شي . د لومړي نړيوالې جگړې په پای کې دغه مفکوره سياسي شوه .

د عربو اوسني لومړني ټيټکل حکومتي فورم اسلامي دوديزه بادشاهي ده . لومړی ډول حکومت لکه د مراکش او سعودي عربستان بادشاهي . وهابي سعودي عرب يوه دوديزه بادشاهي ده نه يو بنسټپاله دولت . د سعودي بادشاه په خپلو ويناو اوا مرو کې د ولسواکي نوم اخيستلو څخه ډډه کوي . اوامرو په داسې جمله باندې پيل کيږي . د خدای په مرسته په لاندي ډول امر کوو . سعودي شورا شپيته غړي لري په شورا کې شهزاده گان نشته . سعودي عرب يو شتمن د پترولو ډالر هيواد دی . نوموړي هيواد د نړۍ ستر او سپڅلي دين اسلام دوه خورا مهم ښارونه مکه او مدينه په ځان کې لري ، او د اسلام مابين دين کلتوري ، سياسي دښته ده .

د خليج په پنځه نورو شيخانو دولتو کې بادشاهي په ميراثي ډول ده ، نه اسلامي خلافت . د يو قومي جوړښت پر بنسټ شيخانودولتونو ته يو ډول مشروعيت ورکړ شوي دي . په مراکش کې د سعودي عرب په پرتله هلته سياسي گوندونو ته اجازه ورکړل شوي ده . په اردون کې بادشاهي بل ډول لري ، هلته بادشاه د محمد « ص » د قریش له سلسلې څخه دی او له همدې لاري خپل واک ته مشروعيت ورکوي ، واکمن يې سيکولر دی .

دوهم ډول حکومتي فورم په عربي نظام کې يو گونديزه سيستم دی ، په مذهب نه ولاړ يو گونديزه سيستم چې د ملکي گونډونو له خوا لکه په تونس کې او يا له يو شمير ملکي گونډونو کودتايي پوځي افسرانو له خوا جوړ شوي اتحاد دی

لکه په سوریه کې د حافظ الاسد او په عراق کې د صدام حسین مهال . دغه دولتونه یا رژیمونه له پوځي دیکتاتورانو یا زورواکانو له خوا اداره کېدل .

دریم ډول حکومتی فورم پوځي رژیمونه د یو کرسماتیک یا مخور مشر له خوا اداره کېږي . دوی د واک تر لاسته لاړلو ورسته خپل اورگانیزیشن او دیوالي گوند جوړکړو، لکه په مصر کې د جمال عبدالناصر اداره او د فرانسې کولونیا لخواک پروراندې د الجزیر اسلامي ژغورني جبهه یا دولتي گوند په الجزایر کې . بل ډول دولتي پوځي رژیمونه دي چې به له کوم گوند څخه هم په واک کې پاتې شوي دي ، لکه په لیبیا کې د معمر القزافي تر مشري لاندې هیواد .

څلورم او ورستی ډول دولت په عربي نظامونو کې ولسواکه گڼ گونديزه سیستم دی چې دوی پارلماني حکومتی سیستم ومني په ټولو عربي هیوادو کې نشته . که څه هم په مصر او اردون کې یوه اندازه محدوده ولسواکي شته . مصر له ۱۹۲۳ تر ۱۹۵۳ کالو پورې د یوې زرې عربي حکومتی فورم تجریه لرله . په عربي دولتونو کې گڼ گونديزه دولتي سیستم په لبنان کې له ۱۹۷۵ تر ۱۹۹۰ کالو پورې د کورني جگړو څخه مخکې لیدل کېدو . له همدې مهاله لبنان نوره پارلماني ولسواکي نه لري . ولسي جرگه یا پارلمان لرل په دې مانا نه ده چې ولسواکي لرو . ظاهراً په ډیر شمیر عربي هیوادونه کې ولسي جرگي شته . اکثراً پارلمان یا ولسي جرگه د حکومتی دستگاه او څارگرې ادارو اوږد شوي لاس دی . د ولسواکي سیستم سره داسې ولسي جرگي هېڅ تړو نه لري . دبیلگې په ډول د حافظ الاسد مړینه سره سم د سوريې ولسي جرگې په اساسی قانون کې سمدستي بدلون راوست . د سوريې ولس مشر عمر د څلویشتو کالو څخه څلورديرشو کالو ته راټیټ کړو، د عمر بدلون د بشار الاسد عمرسره برابر و او دې ته یې د ولس مشري لاریه هواره کړه . که نن په عربي هیوادو کې ولسواکه ټولټاکنې تر سره شي یو حکومت به بیا په واک کې پاتې نه شي .

۲ . عربي ټولنه

عربي ټولنه د عربو او د یو عربي ملت د یوالي سمبول دی ، دوی له دغې لارې خپل پخواني یوالي بیا راژوندي کول غواړي . په ۱۹۴۵ کال د مارچ په ۲۲ نیټه کې جمعیت دووالعربییه ، د عرب لیگ یا د عربي ټولنه سازمان په قاهره کې بنسټ کېښودل شو او د ملگروملتو په غونډه کې رسماً پرانیستل شو . د عربي ټولني ووه اصلي او لومړني غړي هیوادونه په لاندې ډول و . مصر، عراق، یمن، لبنان، سعودي عرب، سوریه او اردون . دغې هیوادو د یو عربي دولت سیستم بنسټ کېښود . اوس مهال عربي ټولنه دوویشتم غړي لري . په نړی کې تر ټولو زور د دولتونو څخه پاس دوهم سیمیز ارگانیزیشن بلل کېږي . لومړنی ارگانیزیشن د امریکې متحده ایالاتو سازمان چې په ۱۹۳۹ کال د اپریل په ډیرشمه نیټه په بوگوټه کې رامنځته شو .

کچه یو سیمیز تړون دی . د نړیوالي سولي ساتني او امنیت لپاره ډیر اهمیت لري . د ملگرو ملتو د سولي اجندا بنسټ جوړوي . عرب روڼ اندو د عربي ټولني بنسټ ایښودونکي لاره عربي ناسونالیزم او عربي رنسانس ته خلاصه کړه . د ټولو عربو ترمنځ یې د یوالي احساس راژوندي او یو خپلواک عربي غورځنگ د یوالي لپاره رامنځته ته کړو . د عربو دغه هیله هغه مهال تر سره نه شوه کله چې عربي خاوره د سیکو + پیکو تړون له مخې د فرانسوي او انگریزي کولونیا لخواک تر منځ وویشل شوه .

په ۱۹۷۹ کال کې د کمډیویټ خبرواترو څخه ورسته مصر د اسراییلو سره د سولي تړون لاسلیک کړ . عربي دولتونو مصر سره خپلي اړیکې بندي کړې او د عربي ټولني مرکز له قاهرې څخه تونس ته ولیردول شو . په ۱۹۹۴ کال د عربي ټولني دفتر بیا قاهرې ته د مصر ولسمشر حسني مبارک په غوښتنه یووړل شو . عربي ټولني ته بله ضربه په ۱۹۹۰ کال کې د عراق یرغل پر کویت وو . په لومړي ځل یو عرب هیواد په بل عربي هیواد باندې یرغل وکړو .

په ۲۰۰۱ کال کې مصري ډیپلومات بناغلي امر موسی د عربي ټولني مشر وټاکل شو . په ۲۰۰۶ کال د مارچ په میاشت کې دسودان بنار خرطوم کې د عربي ټولني سرمشریزه غونډه راوغښتل شوه . نیمایي عرب مشرانو په کې گډون ونه کړو او په غونډه کې پر ډیرو کرکچونو باندې خبرې هم ونشوې . په ۲۰۰۳ کال کې عربي ټولني ته د ریفورم او وړاندیزونو کال وو . دځینو هیوادو ځیني وړاندیزونه په لاندې ډول وو .

د مصر وړاندیز ، د عربو یوه ستره محکمه د غرو هیوادو د کرکچونو د حل لپاره جوړه شي او یو عربي پارلمان د ټولو مدني او سیاسي نهادونو څخه جوړ شي ، د یو عربي سیمیز امنیتي سیستم رامنځته کول .

دیمین او لیبیا وړاندیزونه ، عربي ټولنه باید منحل شي او د یو عربي اتحاد د اروپایي اتحاد یا ټولني په څیر رامنځته کېدو غوښتنه وکړه . د عربو قومي مشران د یو کال لپاره په دوریې ډول وټاکل شي چې دا اتحاد د سر مشر یزي ښه په غاړه ولري .

د سعودي عرب وړانديز ، د غرو هیواد او ولسونو ترمنځه باید ازاده سوداګري سیمه جوړه شي .
مصر او سعودي عرب دوه متضاد ډوله حکومتونه په عربي نظام کې پیژندل شوي دي . مصر په اقتصادي، ټولنيز او د معدني زیرمو له کبله ورسنه پاتې هیواد دی، سربیره پر دې مصر د عربي دولتونو سیستم مرکز دی .
مصر په سیمه کې په خپلو څو ځنګرتیاو یو سیمیزه ځواک دی . د ځواک فکتورنه یې، یو ځواکمنه وسله وال پوځ ، د مصري وګروشمیر او یو ځنګري ډیپلوماتیک قابلیت او د نور عربي هیوادو په پرتله یو ښه مسلکي بهرني سیاست لري

اسلام په خپل مذهبي دوکتورین کې بادشاهي د واکمني فورم په ډول نه پېرني . دودیزه سني اسلام د واکمني فورم خلافت دی . خلیفه یو مذهبي مشر دی نه یو بادشاه. په تاریخ کې بیا خلافت د پادشاهي په څیر منلي شوي ده . اوسني اسلامي بنسټپال په هېڅ ډول اسلامي خلافت نه غواړي ، دوی اسلامي پوهه په تبلیغی ډول راګرځوي او اسلام د خپل اپوزیشنی غورځنګ لپاره په یوه آله بدله وي . دوی اسلامي نظام د ملي دولت پرځای وړاندي کوي . له همدې سره په اسلام کې دري ډوله د واکمني فورم سیستمونه شته دي لکه خلافت ، بادشاهي او اسلامي نظام . اسلامي جمهوریت یو نوي ډول اسلامي سیستم دی . اسلام په خپل تاریخ کې دري خورا مهمی نړیوالی امپراتوري پیژني اموي ، عباسي او عثماني امپراتوري .
په ۱۹۲۴ کال کې کله چې عثماني

سلطنت، خلافت رنگ شو بیا تر اوسه کوم اسلامي واکمن ځان خلیفه نه دی اعلان کړي .
د اسلام مبارک دین څخه پرته هېڅ یو حکومتی سیستم په عربي نړۍ کې نه دی راڅرګند شوي . که څه هم په ډیرو عربي هیوادو کې په ظاهر کې د مذهب او سیاست ترمنځه واټن شته، خو لا تراوسه په مذهب نه ولاړ کوم ریښتني سیستم بهیر نه دی راڅرګند شوي . په لیبیا کې انقلابي مشریت لرونکي پوځي ډیکتاتورې یا زورواکه رژیم په اسلام ولاړه دی .

په ځیني اسلامي هیوادو کې واکمن د امیرالمومنین په نامه حکومت کړي، دوی دغه حق یا صلاحیت له قران کریم او سنت څخه اخلي . اسلامي علما امیر ته په تاریخي او دودیزه ډول مشروعیت ورکوي .
یو مصري دیني عالم مصطفی ابو ضیادفهم شورا داسې بیانوي ، شورا په څرګنده توګه ، په مخصوص ډول یو ژوندي ډول د اسلامي حکومتی فورم یوه دموکراسي ده . هغه په دې باور دی چې اسلام په لومړي ځل په دولتي نظام کې ولسواکي د ځمکې پر مخ راوسته .

د سیاسي اسلام ټول غړي په دې قانع دي چې اسلام ولسواکي راوسته، ورسره شورا د ولسواکي یو اصلي عنصر په څیر په کې ځای کړل شوه . د اسلام دغه نوښت د بشریت په تاریخ کې یې ساري دی .
د عربي ټولني غړي هیوادو ترمنځه لوی لوی توپيرونه شته دبیلګې په توګه په خلیج کې د شتمنو تیلو دولتونو لکه کویت، قطر، عربي امارات، بهرین او مخ پر وده خوارځواکه هیوادونه لکه جیبوتي، سومالییا اوسودان دي.

۳ . پان عربیزم او عربي نیشنلیزم

د پان عربي ناسیونالیزم ایديالوجي مفکوره مخکې له دې اوسني عربي نظامونو سیستم څخه وده کړي ده .
د عربي ټولني تګلاره په خپله ایديالوجي کې پر پان عربیزم باندې ولاړه ده . پان عربیزم د عربي دولتونو لپاره یو موقعتي جوړښت دی . په بل عبارت دوی اوس په یو مخکنی پرو د یو مستقل پان عربیزم دولت یا د یو پان عربیزم د عربو یوالي په مرحله کې قرار لري . د یهودو سپیونستي رژیم رامنځته کیدو سره سم له یوې خوا پان عربي ناسیونالیزم له بلې خوا اسلامي بنسټپالو د پان اسلامیزم غورځنګونه رامنځته کړل . د عربو او اسرائیلو په لومړي جګړه کې دغه غورځنګونه په لوی ولسي ځواک بدل شول .

په ۱۹۴۳ کال کې د عراق لومړي وزیر نوري السعید د عربو د یوالي لپاره یو ستر پلان طرحه کړو . د پلان څو ټکي په لاندې ډول و . سوریه ، اردون، فلسطین، لبنان باید په یو لوی سوریایي دولت کې اتحاد وکړي . عربي ټولنه د لویې سوریه او عراق څخه جوړه او نورو عرب هیوادونه دګډون لاره خلاصه ده . چې ورسره یهودو او نورو لږکیو ته په پلان کې لږ خپلواکي ومنلي شوي وه .

د عربي ټولني کړنلاره لیکي دغوموڅو ته باید کار و شي . د غرو هیوادو ترمنځه د مالوماتو تبادلې چې په راتلونکي کې د عربو پر دولت باندې مثبتې اغزه ولري، چانسونه وڅیړل شي کوم چې دغه ټولنه یې لاسته راوړي شي . له همدې سره باید یو مرکز جوړ شي چې په کې عربي دولتونه کوم چې مورني ژبه یې عربي وي ، لیک ، لوست او کلتوري نړیوالی لري سره وتړل شي . ورسره یو سیاسي اورګانیزیشن جوړ شي او په کې نږدې د ټولو عربو هیله، موخه دیو واحد اتحاد او یو عربي ملت رامنځته کیدل وڅیړل شي . که څه هم د عربي ټولني د جوړیدو په همغه لومړي سر کې لږ اخلاف رامنځته شو. ځني عربي هیوادونه چې نوي خپلواکي ترلاسه کړي وه د خپلي خپلواکي حق یا رښته څخه بیا نه لاس په سر کیدل .

اوسني عربي دولتونه د همدی عربي ټولني تړون پر بنسټ د تل لپاره هيڅ حق د موجودیت نه لري . په همدې وجه دوی په سیمیزه دولتونو، نه په دووله قومیه یا ملي دولتونو په نامه یادېږي . د دغو دولتونو کمزور تیا له یوې خوا په نړیوالو قوانینو منل شوي ملي دولتونه د عربي دولتونو سیستم دی چې سیاسي نهادونه او بنسټیز یووالي یې د ننه څخه د کمزوري کړي دی . له بله خوا له بهرڅخه اروپایي ، امریکایي امپریالستي استعماري ځواکونو د فشار او د کمزوري دولتي مشروعیت سره تړو لري . بنکيلاکر هیوادونه نه پریردي چې د تور زر یا د تیلو وسله دیو هیواد په لاس کې وي او د ملګر ملتو د امنیت په شورا کې یو اسلامي هیواد ته د ځای ورکولو مخه ونیسي . دا حالت مخکې له اوسني کرکیچ څخه هم موجود و . په همدې بهیر کې عربي ملي دولتونه د بنسټپالو له خوا د حل مستورات یا صادر شوي حل په وجه له منځه وړل کېږي . که نن عربي ټولنه یوه سمبولیک بڼه لري د دوی د سبا ورځي اتحاد ډیر لري نه دی .

په ۱۹۵۸ کال کې مصر او سوریه د ناصر تر مشري لاندې د پان عربیزم په نامه سره متحدشول او متحد عربي جمهوریت یې اعلان کړو . په سوریه کې د پوځي کودتا څخه ورسته ناصر دغه اتحاد ړنگ کړو . په ۱۹۵۲ کال کې د مصر بادشاهي لمنځه ولاړه او د ناصر راتګ سره پر خلکو ګران پان عربیزم د عربي نظام یوه نوي مرحله رامنځته شوه چې لوړې څوکي یې د عربو اسراییلو په څلور جګړو کې محسوسه شوي . په ۱۹۶۷ کال کې عربي هیوادو په شپږ ورځیني جګړه کې د اسراییلو پوځ څخه سخته ماتې وخوړه .

نن ټول د عربي نظام رژیمونه په خوله کې پر پان عربیزم باندې ولاړ دي . په ۱۹۶۳ کال کې یو د پان عربیزم د مفکوري پلار ساتي الحوصري لیکي ، مذهب د خدای او بنده ترمنځه اړکي دي ، په داسې حال کې چې پلارني هیواد ټولو پوري اړه لري .

په ۱۹۶۴ کال کې عبدالرحمن البازض د عربو د پان عربیزم پلار چې د صدام حسین له خوا عدام شو لیکي ، ریښتیني ناسیونالیزم او د اسلام بنسټ باید سړی بیل بیل ونه ګوري او دغه دوه د یو بل سره مخالف کیدای نه شي ، برخلاف دوی څنګ په څنګ یو له بل سره نېغ په نېغ سریع قدم اخلي .

په ۱۹۲۵ کال کې مصري عالم علی عبدالرزق د محکمې قاضي د الازهر په پوهنتون کې د اسلامي شریعت استاد په خپل علمي اثر په نامه (اسلام او د حکامو اصول) کتاب کې پر ټولو بر ځواب لیکلي دي ، هغه هڅه کړي او لیکي چې اسلام یو خلص مذهبي فکري سیستم دی او اسلام په متواتر ډول په ډیر ناوړه توګه د سیاسي موخو لپاره استعمالیږي . د کتاب له چاپ سره د اسلامیانو او په مذهب نه ولاړ تر منځه کرکیچ را پیداشو . چې ورسره سیاسي اسلام لږ په شا کیږي او لاره په مذهب نه ولاړو ته خلاصه شوه . له همدې سره ساتي الحوصري د عربي ناسیونالیزم روحی بل پلار په مذهب نه ولاړ پان عربیزم بنسټ کېښود . هغه ویل چې هر ملت دیوې کلتوري ټولني له خوا تړلي شوي دی . دا ټولنه نه یواځې دیو مذهب بلکې د یو ګډې ژبې لخوا یو ځای ساتل کېږي . په ۱۹۱۳ کال کې عرب مسلمانانو او عرب عیسویانو په یوه عربي ملي کانګرس کې د یو عربي ملت برخلیک په اړه په پاریس کې غونډه وکړه .

عربي ناسیونالیزم هڅه کوي وښيي اسلامي خپلوي غیرسیاسي کړي او ورسره وښيي چې دا یواځني مذهبي کلتوري هویت دي . له همدې سره غواړي وښيي چې عرب عیسویان او عرب مسلمانان د یوې ګډې ژبې او ګډ تاریخ سره تړلي دي او دوی یواځې په مذهب نه ولاړ ملت جوړه وي . نور ملتونه ولسونه لکه ترکان ، ایرانیان ، افغانان دوی یواځې له عربو سره ګډ اسلامي مذهبي یوالي لري د پان عربیزم له خوا ورته د بهرنیانو په سترګه کتل کېږي . دوی وايي دا ولسونه د عربي نړۍ سره کوم تړو نه لري . د عربي نظام سیستم یواځې پر عربي دولتونو باندې نه په اسلامي نړۍ باندې تعریف کېږي .

د عربي نظام سیستم پر وړاندې ستر ګواښ د سیاسي اسلام دریدل دي . ځکه په دغه سیستم کې اسلام د یو سیاسي ایډیالوجي په ډول لږ ارزښت لري . په اسلامي بنسټپالو کې د اسلام بیا سیاسي کولو معنا لري . اوس مهال بنسټپالنه د نیمه نوي اسلام یوه بڼه ګرځیدلي ده .

دوی هڅه کوي اسلامي سمبولونه او تبلیغ په سیاست کې ورننه باسي . دوي اسلام مسلمانانو ته نه دیو مذهب په څیر بلکې د یوې مینه ناکي په لاس کې لرلي ایډیالوجيکي آلی په څیر وړ پیژني کوي .

په ۱۹۸۰ کال د جون میاشت په دیارلسمه ګڼه کې د بیروت په یوې معتبرې مجله کې د الفقیر العربیه المصور په نامه ، عربان ، اسلام او د ایرانی انقلاب تر سر لیک لاندې داسې لیکي . عرب دا نه شي محسوسولې ، چې ایرانی انقلاب د خپل سیاسي ، تمدوني کړو وړو او مخو لپاره یو موډل ومني . سره له دې چې تر یوې کچې او اندازې پوري ور ته خوښي او سمپاتي ښيي . اسلام په اصل کې عربي دی . ځني له وایي چې اسلام عربي څیره او عربي روح لري . په دغه واقیت باندې عرب په ډاډه هم پوهیږي چې نه عرب ولسونه ، هغه ولسونه چې دوی اسلام منلي دي ، قادر به نه

شي په هغه اندازه اسلام تفسیر کړي او پوهیږي او یا دوی د عربو څخه په بهتره بڼه وپوهیږي . یواځې عرب کولي شي هغه (اسلام) په سمه توګه تفسیر او ولمخې .
په ۱۹۷۷ کال کې یو عرب پوه میکل هودسون ټول عربي سیاسي سیستمونه یې مطالعه او څیړل کړل ، دې لیکي . عربي نړۍ ډیره ګرانه ده چې اداره شي، لاملونه یې په عربي ټولنه کې دګرندیو ټولنیز بدلونو کې نغښتي دي چې سیاسي نظام سیستم ورسره قدم نه شي اخیستي .

۴ . لنډیز .

اسلام د لودیږ صنعتي انقلاب کلتور نه مخکې په اوومه پېړۍ کې یو ستر ځلانده کلتور او تمدن و . پوښتنه دا ده چې موږ څنګه دا اوسني نوي پوهنه اسلامي کولاي شو ؟ . اسلام په خپله یو مذهب او حکومت دي په صنعتي کولو کې چې د مدرنیزم یا نوي ټوب یو مهم اړخ دی هېڅ ستونزه نشته . په اسلامي نړۍ کې دننه دغه اختلافونه او توپیرونه چې وینو د ځینو بنګلاګرو څواکونو لاسوهنې او زموږ د ناپوه سیاسي مشرانو له امله دي .
افغان سید جمال دین لیکي اسلام یو قوت دی ، د لودیږ نه په دفاع کې او مسلمانانو ته قوت بښونکي دی ، د ریفورمونو بدلونو او سمون په صورت کې چې د اسلام تر اصولو لاندې وي او اسلام ته په چوپړ کې وي ، مسلمانان باید حرکت وکړي . دی په بل ځای کې بیا لیکي د مسلمانانو کمزوري او ناپوهي په دې نوي وخت کې د دوی د پوهنې په کمښت پورې اړه لري .

دا باید ومانو چې زموږ ډیر پوه خلک د خپل ورځني سیاسي مطلب په افاده او بیانولو کې ستونزې لري او هم د بل په خبره او مطلب باندې پوهیدل ورته ډیر ګران دي او له دې امله څومره نه بښوونکي تیروتي او چګرې تري رامنځته کیږي . د اسلام لمن له عقل نه وتلي ستره ده . د خدای « ج » او پیغمبر « ص » د قران کریم آسماني قانون چې زموږ له عقل او منطق څخه وتلي دي، څنګه موږ په پوهه او خبري اترو باندې په مناسب ډول وژباړو، تعبیر او تفسیر کړو ؟ . ورسره یو بل ته د متقابل درنښت ، خپل ټولنیز امنیت ، سولیز ژوند او د هیواد ملي ګټې په پام کې نیولو سره جرګه شو او په سولیزه توګه عمل وکړو .

په لودیږ او صنعتي ولسونو کې په ډیر تکبر او پیغور ویل کیږي چې اسلامي تمدن په تولیدو دی . ځکه چې اسلامي نړۍ حرکات او غورځنګونه د پوهو خلکو په لاس کې نه دي او دنوي نړۍ سره هم غاړې کیدای نشي . اسلامي هیوادونه یو په بل پسې لودیږ مادرین تمدن ته ورماتیږي او د لودیږ خپل بشپړ بري ویني .

افغانستان یو اسلامي نه عربي هیواد دي . د افغانستان دین د اسلام سپڅلي دین دی ، افغانان په غوڅ اکثریت سره مسلمانان دي او یو ژور دودیزه اسلامي احساس لري . په افغانستان کې هېڅ قانون نشي نافذیدلی چې د اسلام د سپڅلي دین او زموږ افغاني دودیزه ټولني د حقوقو، نورمونو، ارزښتونو مخالف وي . په همدې وجه موږ له عربي هیوادونو سره عقیدوي ټینګي اړیکې لرو . د ټولنپوهي له اړخه عقیده د کلتوري ارزښتونو په رامنځ ته کولو کې یو اساسي عنصر دی . په همدې بنسټ د کلتوري پلوه افغانستان له عربي نړۍ سره نږدې اړیکې لرل غواړي .
نن هر دیرش کلن افغان د دې شاهد دي چې افغانستان درې ناکامه ایډیالوجیکي تجربې لري د لودیږ د ولسواکي لسیزه، د کمونیستي او بنسټپاله اسلامي ایډیالوجیکي . دغو نه سنجول شویو له بهر څخه وارد شویو ایډیالوجیو افغانان د پرله پسې ناوړینونو سره مخامخ کړي دي . موږ باید له خپل تاریخه او دنړۍ تاریخه زده کړه وکړو او تاریخي ترخي تجربې بیا تکرار نه کړو . زموږ اوسني د دولتي حقوقو پوهان، حکومتي سیاست پوهان ، قانون پوهان، جوړونکو او سیاسي ګوندونو د ناکامو تجربو تکرار ول څخه په کلکه ډډه وکړي . د افغانستان راتلونکي اسلامي نظام جوړونکي باید خورا ډیر ژور پام وکړي اوله ډیر احتیاط څخه باید کارواخیستل شي . موږ نوره اجازه نه لرو افغانستان یواځې پراچاساتو د پردیو ایډیالوجي لپاره یو نړیوال سیاسي لابراتوار وګرځو . لوی افغانستان په خپل لرغوني تاریخ کې او د اساسي قانون په تاریخ کې د یو ځواکمند مرکزي دولتي نظام تجربه لري . بل هر ډول نظام له مرکزي ، ولسواکه، حقوقي دولت څخه پرته د ناکامی سره مخامخ دی .

اسلام کوم خاص قوم یا توکم ته نه دی نازل شوي اسلام ټول بشریت ته نازل شوي دی . اسلام په خپل ذات کې کوم عیب نه لري . کوم عیب که شته هغه زموږ په مسلماني کې او له اسلام څخه زموږ کمه پوهه ده . اسلام یو الهي قانون دی . اسلام د منځلاریتوب او د عدالت دین او نظام دی او هېڅ ډول افراط او تقریظ نه مني .
اسلامي علما او مسلمانان په دې امر باندې اعتقاد او باور لري چې اسلام او سیاست سره نه بیلدونکي دي او ټینګي اړیکې سره لري . دین او حکومت سر نه بیلدونکي دي . دین د ژوندانه په ټولو چارو کې سهیم دی . اسلامی سیاست پر اسماني قوانینو او د رسول الله « ص » په سنت باندې ولاړ دی . اسلام د مسلمان لپاره د سالم ژوندانه لارښونه کوي .

پو بښتنه دا ده چې ولي تر اوسه د اسلامي پوهانو، علماو او سياست پوهانو له خوا يو نړيوال اسلامي نظام يا يواسلامي ولس واکه دقانون اسلامي دولت د اسلامي شريعت، د انسان او مسلمان حقوقو، ارزښتونو او قوانينو په رڼا کې په نړيواله کچه نه دی طرحه شوي؟ لکه په لوديخ کې د عيسويت تر اغيزي لاندې يو منلي شوي ولسواکه دولتي سيستم چې په ټولو هيوادو کې چالښت لري .

نن په اسلامي نړۍ کې هر يو اسلامي گونداو تنظيم خپل اسلامي تعبير، لرليد او تصور د يو اسلامي نظام يا دولت څخه لري او بله اسلامي ډلې د هغه اسلامي نظام مخالفت کوي . په همدې اسلامي نظام باندې د مسلمانانو ترمنځه ډيري جگړې په اسلامي نړۍ کې پېښې شوي دي .

په عربي نظامونو سيستم کې د لوديز ولسواکي ناکاميدل ، زموږ د سوچونو او فکرونو مرکزي هسته جوړوي . د عربو او اسلامي نړۍ ټول اسلامي علما، سياست پوهان ، د دولتي حقوقو تيوريو پوهان د يو لوی نړيوال اسلامي کنفرانس سازمان په چوکاټ کې بايد سره راټول شي او داسلامي نړۍ لپاره يو نړيوال اسلامي موډل حکومت يا اسلامي نظام سيستم چې د نني نړيوال سيستم ، نړيوالتوب سره او د سلام سپېڅلي دين سره په ټکر کې نه وي او غوڅ اسلامي نړۍ ولسونو او علماو ته او د نړيوال قوانينو ، معيارنو ، ارزښتونو سره متابقت ولري دمنلو وړ وي طرحه او اسلامي نړۍ ته دې وړاندې کړي . شک نه شته چې عربي علماو او پوهانو له پنځوسو کالو څخه د يو عربي دولت په جوړولو او څيرلو باندې کار پيل کړي دی .

عرب ولس که په خپل ستر تير تاريخ باندې وياړ کول غواړي اوس دې خپل حال وگوري او بايدچې خپل راتلونکي او خپلواک ژوند ته نوي پلانونه طرحه کړي . لويديځ او امريکا به هڅه وکړي چې د لويديزي ولسواکي ارزښتونه او معيارونه په يو ډول نه يو ډول پر عربي هيوادو وټي او يا ومني . اسلامي هيوادونه دغو ارزښتونو منلو ته چمتو نه دي . مسلمانان نشي کولاي چې د لوديز لاره خپله کړي، د لويديز دموکراسي ارزښتونونه د عربي اسلامي هيوادو ارزښتونو ته ځواب نه شي ورکولي .

نن د لوی منځني ختيځ اصلاحاتو او د سولي طرحه اجرا او د يو لوی عربي هيواد جوړيدو چانسونه ډير شوي دي . د ټولو څخه مخکې بايد په عربي رژيمونو کې بنسټيزه بدلون راشي . د عربو سياسي فکري مشرتوب بايد نوي ځوان نسل ته وسپارل شي . په سوريه کې حافظ الاسد په اردون کې ملک حسين ، په مراکش کې ملک حسن ، په عراق کې صدام حسين ، په فلسطين کې عرفات او په ځينو خليج هيوادو کې د مشرتابه بدلون راغلي دي . عرب مشرانو ته په خپلو هيوادو کې د زبرځواکو او امپريالستي هيوادو له خوا تل سياست او اقتصاد له بهره څخه ديکتې يا ټاکل شوي دي . امريکا په اسلامي هيوادو نو کې د مستبدو حکمرانانو له ملاتړ څخه لاسونه سر کيږي .

دعرب ولسونو غږ چا نه دی اوريدلي . امريکا اولوديز په دې پوهيدلي چې دخپلو تيروتنو په ترڅ کې يې ټوله اسلامي نړۍ له ځانه خوا بدې کړي ده . د اردون ، مصر ، سعودي عرب پر حکومتونو او مشرانو باندې وسله وال بريدونه شوي دي .

له ۲۰۰۳ کال څخه را په ديخوا په سيمه کې دولتي ضد، مذهبي ، سياسي، ترهگریزه تاوتريخوالي زور مندلي دی . په عربي نړۍ کې د ډليزو رسنيو له خوا پر عربي سر مشريزه باندې کونټيونه شميره ځښته ډيره شوي، په اسلامي نړۍ کې د عربو له مشرانو څخه سخته کرکه کيږي . گوتنيونکي د عربي نړي په ډليزو رسنيو کې لکه ټلويزيون ، راديو ، انټرنيت ، اخبارونو او فلمونو دا په اثبات رسوي چې عربي مشران د عربو يوالي، سياسي، اقتصادي ، ټوليزو کرکچونو ته هېچ کوم حل نشي رايستلي، د فلسطينيانو د حقوقو څخه په سمه توگه دفاع نه کيږي . د عربي ملت د يوالي مفکوره به هېڅ وخت په حقيقت بدله نه شي او يواځې د کاغذ پر مخ به ليکلي پاتي وي . د عربي نړۍ پای به رانيږي دي شي که په دوی کې سياسي، ټولنيزه بدلونونه اوسمون رانشي .

الله په خپله بڼه پوهيږي